

במהירות האפשרית. הוא הוציא לקח אחר, הכריז עליו בו במקום בכמה משפטים גורמים.

אמר חיים כהן, במבטאו הגרמני העבה, כי אוזני רבבות מאוני קול-ישראל: "צריכה להיות ביקורת חמורה בידי מי מופקד חופש העתונות. כדי שמישהו יהיה זכאי לכרטיס עיתונאי ותואר עיתונאי, הוא צריך קודם כל להוכיח למועצה — שבה יהיו מיוצגים לא רק אנשי מקצוע, אלא גם הרשויות — שהוא כשר לכך מכל הבחינות, גם מבחינת ההשכלה, וגם מבחינת האופי והמחויבות!"

פירושן של מלים נוראות אלה: חיים כהן רוצה להקים מועצה, בה יהיו מיוצגים חותיקי המקצוע (רובם המכריע שכירי מפא"י וגרר רותיה) וגם נציגי הממשלה עצמה. מועצה זו תמנע את חופש-הביטוי מכל אדם שאופיו ומחשבותיו אינם מוצאים חן בעיניה. במלים אחרות: כל אדם בלתי-חלוי, שאינו שייך למפלגה שהיא שותפת לחלוקת-הביזה ולקשר ההשתקה של המשטר הקיים במדינה.

עד כה היו רק שני משטרים בעולם, בו היה נהוג סדר זה: איטליה הפאשיסטית וגרמניה הנאצית.

זהו הפאשיזם הגס, הבלתי-מרוסן, זקוף הקומה, שהוביל באירופה משריפת-עיתונים לתאגידים של היינריך הימלר, אשר אופיו הטוב הוזכר השבוע על-ידי אחד מבני ברייטו של חיים כהן (ראה עמוד 3).

זהו צילצול של פעמון אזהרה. אם לא יישמע בעוד מועד, עלול הוא להפוך לצלצול פעמוני-המוות של חופש-הביטוי, וכל חופש אחר, במדינה.

איש מן העיתונאים הנוכחים לא קרא בו במקום לעבר חיים כהן את המלים שהיו צריכות להיאמר, ושנאמרו בשעתו על-ידי אולי בר קרומבל: "ישבת כאן זמן רב מדי בכדי להביא טובה לאיש. לך לך, אני אומר, והנח לנו למען השם — לך!"

• כתב משה קרן: "הצורה בה הרשתה התביעה לסניגור המוכשר של הנאשם (תמיר) לשחק בה ולהשתלט על השתלטות מוחלטת על מהלך המשפט, אי-אפשר להגדירה אלא כי מחזה מביש. פקיד רשאי להיכשל לעתים, כמו כל אדם אחר, אבל יש ממדים של כשלון המחייבים הסקת מסקנות."

תזכיר

מדור זה בא להזכיר לקוראי העולם הזה גילויים אשר לגביהם חלה השבוע התפתחות נוספת וחשובה.

רכב ירקוני ופרשיו

העולם הזה (953) סיפר על עימות קת קניות הטנדרים של שייקה ירקוני במשרד הכטחון. אחרי שמשדר הכטחון נסוג מן העסקה, הגיש שייקה תביעה משי-פטיה, גידה כי משרד-הכטחון ערך למענו מיכרו כוזב, תוך קביעה-מראש שהטנדרים יימכרו לשייקה בכל מקרה.

השבוע נתגלה כי שייקה זכה במיכרו אחר על כמות גדולה של גיפים. למרות הפיקפוקים, אושרה המכירה לשייקה, הודות להתערבות ישירה של שר-הבטחון עצמו.

שיבתו של אבן

דפני ארבעה חודשים הודיע (העולם הזה 945) על נטייה גובית בחזרה הממשלה להחזיר את אבא אבן מאמריקה, מאחר ש"הוא נראה להם יותר מדי פרוי-אמריקאי, פחות מדי תקין."

השבוע נידונה ברצינות ההצעה להחזיר את אבן לישראל, להשאיר את הציר ראובן של"ח כנציג יחיד בושינגטון, כי הפגנת מחאה נגד המדיניות של דאלס.

פקידסטאן בתל-אביב

תצפית העולם הזה (949) ניבא כי עיריית תל-אביב תפטר פקידים רבים כתוצאה מהצעת ועדת היעול להוריד 250 איש מרשימת העובדים.

השבוע הציע חיים לבנון למועצה לפי 100 פקידים עירוניים.

אקסטרה! אביר אקסטרה

בשורה טובה!

בירה חדשה ומעולה נתוספה
לשורת המשקאות המשובחים
מתוצרת „אכיר" (נתניה).

טעמו. תהנו ועוד תבקשו!

כריכות העולם הזה

כל הקוראים המבקשים לברוך את גליונות „העולם הזה" מהשנה שעברה — או מכל שנה אחרת — מתבקשים להמציאם בדואר (ת.ד. 136, תל-אביב) או באופן אישי (רחוב גליקסון 8, תל אביב, בין השעות 11.00 — 13.00 ו-16.30 — 18.30).

מחיר הכריכה הוא 3.500 ל"י והקוראים החפצים לקבל את הכרך הביתה בדואר מתבקשים להוסיף סך 500 פרוטה.

הקוראים מתבקשים למסור את השבועונים בחבילות מסודרות, כשהגליונות מונחים לפי מספריהם הסידוריים, עם המספר הקטן למטה והגליון האחרון של השנה, למענה.

המערכת תשלם את הגליונות החסרים תמורת תשלום נוסף של 350 פרוטה לגליון.

מועד אחרון: 15 למאדס

הרומאנים הטובים
מחכים לך:

„נסיכת הזהב"

מאת אלכסנדר בארון

הרנאנדו קורטאז, כובש מקסיקו, מא' רינה, נסיכת-ילידים אינדיאנית, כצמד מאהבים — ואויבים. ובצד — מסכת חייו של צעיר ספרדי ממוצא יהודי ש' מחשבתו מביאה אותו אל שערי הכפירה בצורות, ובריתתו מפני יד האינקוויזיציה הנוקמת.

„עלילה ומשפט"

מאת דון מאנקביץ'

דראמה של יצירים ותככים, אשר נער מקסיקני, הנאשם ברצח ובנסיון אונס של נערה לבנה, והמחכה לגורדין מוות, משמש לה גיבור — וקרוב. „מלאכת מחשבת!" (הארץ)

בקרב

„אדוני הלורד אסקס"

ספר „לדור" —

קחנו לידך כי טוב